

Izbaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodajasev Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Deželno gospodarstvo.

III.

Danes začnemo pri koncu drugega Gabrščekovega članka o finančnem položaju dežele. A to nam daje povod njegovega opomina, ki bi bil smešen, če bi ga ne bil pisal G. sam. Čujte! — veleučeni in fino omikani poslanec Gabršček pozivlja prof. Berbuč-a, naj mu odgovarja na njegove trditve ter jih zavrača ne z zabavljanjem, zavijanem in lažjo (lisica o morali!), marveč s števili in dokazi.

To piše oni Gabršček, kateri je imenoval l. 1901 Berbuč-a sleparja našega ljudstva, ker je zagovarjal pobiranje užitnine v deželni režiji; oni G., kateri mu je opetovano zabrusil obraz „kvintal neporabne, nežegnane, prodane mase, ter je še pred kratkem pozivljaval javnost, naj mu pljuva kot izdajalcu naroda v obraz“. To zahteva oni človek, v čegar tiskarni in z njegovo vednostjo sta izšla proti prof. B. dva pamfleta pred zadnjimi deželnozbornimi volitvami, ki bi delala čast največjim banditom v Abrucih. Tako piše tisti G., kateri imenuje prof. B. celo v svojih dveh lastnoročno podpisanih člankih „slepica“, katerega hoče zgrabiti za nevedni jezik, ki „jeclja“, ki je napravil več smetij v oči „backom“, katerega pozivlja, naj „čuje svojo sramoto“; itd. brez konca in kraja. Ta človek pozivlja prof. Berbuč-a, naj ne zabavlja, marveč naj odgovarja s števili in dokazi. Tak opomin od G. ni več smešen, marveč vse kaj drugega.

No, pa ta opomin je bil tudi brezpotreben. Prof. B. dobro ve, če tudi Gabrščeku ne imponira njegov proforski izpit, da izobrazen človek mora pisati stvarno in ne zabavljati. Človeka pisava je zrcalo njegove izobrazbe. Le surov, neotesan, brezvesten človek zabavlja, ko mu manjkajo argumenti za njegove trditve, misleč, da je s tem orožjem nasprotnika pobil.

Toliko na to opazko.

Istinito smešna je pa nadaljna izjava A. Gabrščeka, ki piše o prof. B.: „Med Vami in menoj je velika razlika v tem boju. Vam je v deželni hiši vse na razpolgo, Vi ste bili že nad 6 let deželni vsega „dela“ dež. odbora, Vam gredo deželni uradi na roko, Vi ukazuje, — meni se pa z železno roko prikriva vse.“

Za božjo voljo, je-li potreba tolikega sparata v svrhu, da kdo najprej trdi, kakor dela A. G., da bode imela dežela v bodočnosti 3 in pol milijone dolga, a navaja par mesecev kasneje, da ga bode imela celo 4 in pol milijone, ter zahteva, naj prof. B. to s števili ovrže in dokaže! In ker tega ni storil, mu predbaciva „zavitarstvo in sleparstvo“. Mi smo uverjeni, da doba Faidutti-Gabršček, ki se začne menda začetkom januarja 1909, bo izkazala koncem konca še več nego 4 in pol milijone dolgov, a za to bo moral dati odgovor A. G. in ne prof. B.

„Gorica“ je le trdila in trdi, da doba Pajer-Gregorčič, ki neha koncem l. 1908, bo izkazala v okroglem številu le 1.800.000 K dolga, a čez 1 milijon deželnega premoženja, od katerega dobiva dežela okoli 40.000 K obresti, ter da bode izkazala obracun za l. 1908 brez primanjkljaja. To naj ovrže A. Gabršček, če hoče dokazati, da je pripravila doba Pajer Gregorčič deželo do roba finančnega propada. Če tega ne ovrže, ve vsak razumnik, koliko velja njegova matema-

tika. V to, ne potrebuje ves deželni urad, zadoščajo mu proračuni in obračuni zadnjih šest let, ki so mu gotovo na razpolgo. Iz teh naj dokaže, da je dežela sedaj, koncem Pajer-Gregorčičeve dobe, ob robu finančnega poloma. Namesto tega prorokuje mož, da dežela pride v prihodnji dobi, v novi dobi mastnih let, v milijonske dolgove in zahteve, naj prof. B. to ovrže. To je več nego smešno!

Seveda G. se skriva pri svojem računovodstvu za puhlo frazo, da ti novi dolgovi nastanejo, ker bo morala dežela izvršiti sklepe dosedajnega dež. zbora, ki so zakon. Komu imponuje ta fraza? Če je doba Pajer-Gregorčič sklenila, da se mora graditi dež. dvorec za 800.000 K, kdo more siliti Faiduttija in Gabrščeka, da ta sklep izvršita? Nobena sila na svetu! Isto velja o vojaški bolnici in drugih podjetjih. Le tam, kjer je delo dovršeno ali vsaj začeto, bo morala nova doba Faidutti-Gabršček skrbeti za pokritje. Tako n. pr. pri norišnici, ki dela Gabrščeku vže sedaj toliko skrbi. Toda mož naj se potolaži in čaka, da položi dosedanji „nepostavni“ deželni odbor tozadevni račun; tedaj mu bode dana prilika, da spusti svojo jezico na ta nesrečni odbor. Najprej zabavljati, a potem molčati, ni junaško!

Gabrščekova bojezen za bodočnost in za njene milijonske deželne dolgove ni torej opravičena s tega stališča. Pač je pa resnega značaja njegova skrb za užitnino, ki bi ostala brez dvoma v državni režiji, ako bi trajala doba Pajer-Gregorčič še dalje, dočim pride vže l. 1910, kakor Gabršček zatrjuje, zopet v stari tir, t. j. odda se potom zakupa. A on ve tudi in trdi, da tedaj bo nesla užitnina dosti manj nego sedaj, kar mu prav radi verujemo. Posebno pa naše občine bodo vsled tega trpele ogromne škode, same bodo morale pobirati to davščino v lastni režiji ali pa se udati zakupniku na milost in nemilost.

Jako hvale vredno je, da Gabršček tako odkritosrčno pove, kaj nastane z užitnino v dobi Faidutti-Gabršček; a volilci bodo morali pomisliti, kako bi se to zlo zabranilo. — Milijončki deželnih in občinskih doklad užitninskih pojdejo zopet rakom zvižgat in bogatašem pet.

Drugo, s čemur piše G. v svoji razpravi, je majhne vrednosti. Primanjkljaj v proračunu za l. 1907, o katerem je „Soča“ začetkom grozno bobnala, mu ne dela več sivih lasi, od kar je srečno iztaknil, da tisti primanjkljaj je izginil, ker se je prav za prav pokrila s preostanki l. 1905 in 1906.

Tudi deficit za l. 1908 ga ne vznemirja toliko, dasi trdi, da bi narasel na 300.000 K, ako bi deželni zbor zboroval. Tako pa izgine tudi deficit za to leto, kar je mojstersko dokazal vže v svojem prvem članku. Prof. Berbuč-u očita le, da si je dovolil pustno šalo, ko je zapisal, da dobi dež. blagajna še preostanek za l. 1909. No, mi smo uverjeni, da A. G. ni dobro prečital, kar je B. pisal, ali pa krivo razumel. Prof. B. je trdil, da koncem l. 1908 ne bode imela dežela nobenega deficita, marveč še preostanek, ki pride v korist proračunu za l. 1909. Da bi izginil tudi koncem leta 1909 primanjkljaj iz deželnega proračuna in obročuna, tega ni prof. B. nikdar trdil.

Verujemo pa radi, da bo ta znašal tedaj — kakor trdi G. — vže pol milijona kron, saj to bo vže prvo leto Faidutti-Gabrščekove dobe, ali nove dobe mastnih let. (La tornata della cucagna.)

Ta del članka je, kakor rečeno, manjše vrednosti, bolj plehel. Tudi lamentacije, da se zniža in konečno odpravi zemljarina, da se torej v prihodnjosti zmanjša tozadevni deželni dohodek za 95.000 K, isto tako bojazen, da reforma hišarine izdatno prikrajša deželne dohodke tega poglavja, so relativne vrednosti. To je le „Zukunftsmusik“, ki bo dajala Gabrščeku skrb v dobi mastnih let, kako naj se nadomestijo ti izpadki stalnih deželnih dohodkov; a to niso dokazi, da je doba Pajer-Gregorčič slabo gospodarila in spravilo deželo na rob propada.

Bolj „krcftri“ so cevriki, katere je cevrl Gabršček za prof. Berbuč-a v naslednjih vrstah njegove razprave, piščoč o visokosti deželnih doklad na izravne davke. No, na te izbruhe dobi odgovor, kakoršnega zasluži, v posebnem članku, da bo čul „svojo sramoto“!

Jubilejne slavnosti.

Dan 2. december in predvečer ostane zapisan v zgodovini avstrijske monarhije s svetlimi črkami. Neštivilno rok je delalo in napravljalo ter pripravljalo za jubilejno slavo, ki se je vršilo ravno kar minule dni. Po celi monarhiji, v velikih mestih in v zadnji zapuščeni vasici se je prebivalstvo zavedalo resnega in slavnostnega dne, ki je imel nastopiti. Posebno v mestih so se delale velike priprave že nekoliko dni poprej. Delali so se transparenti, napeljavale električne žarnice, krsila stanovanja itd. Poleg drugih narodov smo tudi mi Slovenci dostojno proslavili cesarjev jubilej. Proslavili smo ga kot zvesti Avstrijci, čeprav bi imeli mi kot Slovenci najmanj vzroka se kazati kot zvesti pristaši naše avstrijske vlade, katera nam Slovencem ne daje tega, kar nam je naš sivolasi vladar zagotovil in kar nam je po postavi zagotovljeno. Iz spoštovanja in ljubezni do sivolasega vladarja in v upanju v boljšo slovensko in slovansko bodočnost, smo se ob cesarjevem jubileju skazali kot cmikanci, ki iz ozira do častiljivega jubilanta smo pozabili za česek na krivice, ki se gode Slovanem, posebno pa nam Slovencem od strani tiste avstrijske vlade, ki bi morala biti nositeljica pravičnosti in se kot taka kazati nasproti vsem narodom v monarhiji, katerih vladar je naš častiljivi jubilant.

V Gorici.

Mesto Gorica si je nadelo uže v torek popoldne praznično lice. Nenaavadno vrvenje ljudstva po ulicah je kazalo, da se pripravlja nekaj ne vsakdanjega. Zastave, okraski, transparenti in drugo lepoticje se je jelo prikazovati po hišah vseh goriških ulic. Proti 7. uri se je začela razsvetljava, ki je bila — reči moramo — prav lepa. Meščanje nismo videli take razsvetljave od l. 1900., ko je bil cesar v Gorici. Nekatera poslopja so bila naravnost krasno razsvetljena, tako n. pr. knez nadškofjska palača, šolski zavod „Notre Dame“, vojaški kazino, Polijeva hiša na tekalšču Fr. J., Kostanjevica itd. Krasno je bil razsvetljen grad. Nekaj impozantnega za Gorico. Zidana ograja gradu je žerela v nešte-

vilnih lučicah, na sredi pa črki F. J. in l. 1848—1908. Krasne umetne ognje, raketon, bombe itd. je spuščal na gradu naš pyrotabnik Makuc. Pogled s Travnika je bil krasen. Ob 7. je napravila mestna godba obhod po mestu, okoli katere so nosili svetilke ognjegasci. Občinstva se je trlo pred in za godbo. Ob 8. uri je pa vojaška godba priredila obhod po mestu. Vojaki s svetilkami so obdajali godbo, zadaj pa je na stotine vojakov korakalo v vrstah in nosilo gorečebaklje. Na tisoče in tisoče občinstva je korakalo pred in za godbo. Velika truma Slovencev je pred vojaško godbo pela „Hej Slovani“ in „Nsprej zastava Slave“. Lahki so to jezno poslušali.

V sredo zjutraj je 24 strelav iz topov zaznanjalo velik dogodek. Vojaška godba je priredila ob 7. uri hudnico po mestu.

Ob 9. uri je v stolnici daroval prevzvišeni knez nadškof Francišek Borgia sv. mašo ob obilni asistenci, katere so se udeležili zastopniki uradov. Stolnica je bila polna ljudstva. Lepo so peli pevci (okoli 25); petje je vodil deloma kapelnik Cartocci, deloma župnik Kokošar. Krasno petje je bilo spremljano z orglami in orkestrom.

Ob 10 $\frac{1}{2}$ se je vršila vojaška maša na Rojicah, kateri je prisostvovala cela goriška garnizija. Krasen dan je privabil nepregledno množico ljudstva na Rojice, cenilo se je brez vojaštva do 15 tisoč oseb. Sv. maši je prisostvovalo tudi mnogo uradništva. Vojaštvo je oddajalo strele pri posameznih delih sv. maše s puškami in s topovi. Po sv. maši je brigadir Seibt na konju imel nagovor na častništvo ter v izbranih besedah slavil vladarja. Potem so se pripeli častnikom in vojakom jubilejni križci, nakar je sledilo defiliranje pred generalom Seibtom. Zatem se je vojaštvo podalo v mesto, spremljano od velike množice ljudstva. Sv. maše na Rojicah so se udeležili tudi veterani.

Popoldne se je vršil slavnostni banket v hotelu „Stübahn“, katerega so se udeležili višji predstojniki raznih uradov in vojaštva. — Zvečer so se vršile tu in tam zabave v proslavo jubileja.

Trgovine so bile celi dan zaprte, tudi delo je počivalo. Dan je minul v najlepšem redu. Tudi zvečer ni bilo nikjer nobenih konfliktov.

V okolici.

Naši okoličani so se pokazali o priliki jubileja, da spoštujejo in ljubijo vladarja. Okolica je na večer jubileja žarela v lučicah, kresovih in umetnih ognjih. Krasen je bil pogled na hrib sv. Valentina, na rubijski grad, na grad v Mirnu itd. Kamor si se ozrl, ti je udaril v oči kres, raketa ali kaka druga razsvetljava. Topiči so pokali, zvonovi so zvonili oziroma se je pritrkovalo, vmes pa se je čulo petje šolskih otrok, raznih pevskih zborov; razni govorniki so nastopali in slavili vladarja-jubilanta. Še pozno v noč se je slišalo pritrkovanje zvonov in pokanje topičev.

Drugi dan so se vršile slovesne sv. maše, katerih so se udeležila naša starejšinstva, šolska mladina in mnogo vernega ljudstva. Po sv. mašah so se zbrala starejšinstva v slavnostne seje, kjer so izrazila udanost jubilantu.

Z dežele smo dobili mnogo poročil o slavnostih, ki so se vršile v posameznih občinah, katerih pa ne moremo

Na Kraljevih Vinohradih so ljudje napravili barikade, proti katerim so morali iti peši.

Ti viharni dogodki so dali vladi povod, da je proglasila nad Prago in predmestji preki sod.

In kdo je kriv, da je prišlo do tega? Ali ni morebiti vlada sama kriva? Da bi bila vlada prepovedala nemškimi objestnim šmrkovcem njihovo izzivanje ter prepovedala takozvani „Bumel“, bi vsega tega ne bilo treba. Vladi pa so bili nemški šmrkovci bolj pri srcu nego pa ogromna večina češkega prebivalstva v češki Pragi. In tako dela vlada vedno in povsod sè Slovani, ne da bi pomislila, da tvorijo Slovani v Avstriji veliko večino prebivalstva, in baš tako postopanje vlade nasproti Slovanom je krivo, da je začelo zadnji čas pokati že na vseh koncih in krajih naše države.

Novice.

Grda hinavščina. „Soča“ in za njo „Naš glas“ se hudujeta in repenčita zaradi nedelovanja deželnega zbora, se zgražata nad občutno škodo, katera zadene vsled tega deželo, to čita hinavske solze sočutja do ubogega kmeta trpina in pri tem napadata poslance S. L. S., kakor da bi bili oni krivi vsega tega. Mi smo natanko dokazali, kdor je zakrivil obstrukcijo, kdo je kriv nedelovanja dež. zbora na slovenski strani in kdo je kriv, če bodo v kratkem zopetne volitve. Danes dodamo še nekaj, kar „Soča“ in „Naš glas“ nista povedala. Čajtel Poslanci „Slov. kluba“ in Faiduttijevci so imeli v svojem načrtu, da onemogočijo delovanje deželnega zbora, ako se jim ne spolnijo želje pri volitvi odbornikov. Dogovorjeno je bilo namreč tako: poslanci kmečkih občin izvolijo laškega odbornika iz Faiduttijeve skupine; zbor vseh poslancev izvoli slovenskega odbornika, ker ima zveza Gabrček-Faidutti en glas večine; pri velikem posestvu se bo deželo, in ako bi odločil zreb za slovenskega odbornika, potem je dobro: če bi pa odločil zreb za italijanskega odbornika, potem bi poslanci „Slov. kluba“ in oni Faiduttijeve skupine zapustili zbor in delovanje bi ne bilo mogoče. Tako so imeli sklenjeno, in ko bi bilo res prišlo do tega, potem bi „Soča“ in „Naš glas“ vse drugače pisala: potem bi bili poslanci „Slov. kluba“ gotovo pravi junaki, možje odločni, ki se znajo postaviti po robu, ki razumejo položaj in nočejo, da bi dežela trosila denar za tako brezplodno delovanje itd. Eh, saj se poznamo! Grdo in brezvestno pa je, da uganjata sedaj ta dva lista — posebno „Soča“ — tako grdo hinavščino obsojajo poslance S. L. S. — ki bi bili po zgoraj navedenem načrtu popolnoma potisnjeni v zapeček — zaradi možatega nastopa v obrambo poštene stvari, ko so poslanci Gabrček-Faiduttijeve zveze sami imeli v načrtu onemogočiti delovanje deželnega zbora.

Goriška gimnazija — slovenska? — V sredo, dne 2. dec., se je poleg drugih zavodov in različnih korporacij tudi naša gimnazija z gg. profesorji in, kakor smo videli, prav lepim številom učencev udeležila službe božje in vojaške parade na Rojicah. Slišimo pa, da so dijaki — udeleženci, vsaj iz višjih razredov, bili izključno slovenske narodnosti. Toda nenavzočnost italijanskih gimnazijcev bo pač le slučaj; saj je g. vladni svetnik Simzig drugi dan baje pohvalil gimnazijsko mladino radi korektnega vedenja ob jubilejskih slavnostih.

„Educat“ ignorira naš Travnik. — Poročajoča o jubilejni slavnosti v našem mestu, piše, da „je bil veliki trg poln občinstva“. Ta „veliki trg“ ji je kajpada naš starodavni trg Travnik. Naš lahonski magistrat ga je že pred leti pre-

kratil v „piazza grande“, okoreč se svojemu ultralaškemu principu: izbrisati kolikor možno vse sledove slovenske izvirnosti našega mesta. Mi goriški Slovenci se — naravno — upiramo tej laški nameri z vsemi štirimi in rabimo pri vsaki priliki in nepriliki ostentativno ime Travnika. Celo vojaška uprava rabi dosledno za vojašnico na Travniku uradno ime „Traunik-Kaserne“, a privilegirana narodojakinja tržaška „Educat“ dela laškemu ignoriranju slovenske preteklosti celo poklon, da prevaja „piazza grande“ v „veliki trg“!

Pri tej priliki naj vzame tudi naznanje, da se znana slovenska vas slovensko imenuje „Črnič“, ne pa „Črnica“ po laški spakedranci „Cernizza“.

Cesta iz Renč v Temnico je uže toliko dograjena, da se lahko hodi po njej iz Renč v Temnico. Pa tudi z vozovi uže vozijo. Tako se nam poroča, da je prvi voznik vozil po novi cesti g. Valentin Kaučič iz Lipe na sejmu sv. Andreja. S koleseljem je po novi cesti prišel iz Lipe v Renče. Ta cesta je veljavna za Temnico in druge kraške občine. In za tako koristno in potrebno cesto se niso ogrevali tisti možje, ki bi morali stati na čelu takim občekoristnim napravam. Čast možem, ki so se za to cesto potegovali, sramota pa tistim, ki so hoteli to delo celo ovirati!

Predavaja „Goriške podružnice društva slovenskih profesorjev“. — Sinoči je v Dijaški kuhinji pred mnogobrojnim občinstvom predaval g. prof. Zupančič o turističnih zanimivostih goriške okolice. Govoril je o naših hribih in dolinah in planinah in ravninah pa njih krasotah z ljubeznijo, ki jo zmore le dovezetna duša pravega turista, kakor je prof. Zupančič.

Prihodnjič ravnotam predava prof. dr. Ozvald o predmetu: „Moderna drama — produkt moderne kulture“. Čas predavanja se pravočasno naznani!

Vojaki rezervisti pešpolkov št. 81, 91 in 95, ki se peljejo v južne dežele naše monarhije, so imeli danes opoludne menažo na državnem kolodvoru v Gorici. Peljejo se s posebnim vlakom. Na kolodvoru so prodajali vojakom vino po 12 kr. četrt litra, krčmarji pa ga kupujejo po 9 do 10 kr. liter. To je gorostasno!

Društvu za podporo izpuščenih kaznjencev sta darovala po 20 K v proslavo jubileja našega vladarja gg. Henrik vitez Cazafera, predsednik okrožne sodnije v Gorici in A. vitez Jaglič, državni pravdnik v Gorici.

Odlikovanja. — Nadalje so bili odlikovani o priliki cesarjevega jubileja: srebrni zaslužni križec s krono je dobil učitelj v Gabrijah g. Tomaž Lukačič; srebrni zaslužni križec je dobil tovarniški delavec v Ajdovščini Anton Terčelj.

V zadnji številki našega lista, in sicer v sporočilu o odlikovanjih, se je urinila neljuba tiskovna pomota. Glasiti se mora namreč: viteški križec Fr. Jos. reda so dobili med drugimi frančiškanski provincijal v Ljubljani Fabiani, ravnatelj ljubljanskega učiteljskega Anton Černivec itd., ne pa kakor je bilo pomotoma tiskano: frančiškanski provincijal Anton Černivec.

Cesarski jubilej — in goriški municipij. — Na drugem mestu poročamo o lepi razsvetljavi našega mesta na predvečer cesarjevega jubileja ter sploh o primerem praznovanju, katerega se je udeležilo pri tej priliki goriško meščanstvo. Izpolnjujoč svojo častniško dolžnost pa moramo pibiti, da se je za vse to naš „municipio“ malo ali prav nič brigal. Pač pa so bila mestna poslopja najslabše razsvetljena in okrašena, in kar se je storilo v tem pogledu, storilo se je le iz bojazni in pod pritiskom občinstva. V sredo se je priredila v goriškem gledališču, pri katerem imajo naši mestni očetje veliko besedo, slavnostna predstava v dobrodelni namen. Gledališče pa je bilo precej prazno. Kako je

prišlo do tega? Irredentovci so namreč pokupili razne sedeže in lože. K predstavi pa niso prišli. Da, da, Barzilaj, Da Felice in Chiesa, ki so te dni v italijanskem parlamentu na vse možne načine napadali Avstrijo, so lahko zadovoljni z našimi mestnimi očetmi. — Pribiti moramo tudi dejstvo, da so najhujši irredentovci dne 2. dec. pobegnili v Italijo. Ta dan ni bilo obstanka za njih v Gorici. Prijemalo jih je slabo.

Slovensko zastavo — so prikorakali v sredo, na dan jubileja Števerjanci v Gorico in korakali v velikem številu skozi mesto. Nihče jim ni nič slabega storil. Znamenje, da je neumešana prepoved politične oblasti, da se ne sme v Gorici prikazati slovenska zastava. Števerjanci so se podali v „Central“.

V „Soči“ trdi neki dopisnik: Gregorčiču je uže parkrat ušlo v „Gorici“, da je priznal, da je veljala njegova obstrukcijska gonja namenu: izolirati „Slovenski klub“.

Dotičnega dopisnika pozivamo, da imenuje številke „Gorice“, v katerih je Gregorčič to priznal — drugače ga imenujemo navadnega farbarja.

Važnost „Slovenskega sirotišča“. — Pred kratkim je umrl slovenski delavec, ki je zapustil nepreskrbljenega sina in hčerko. Otroka sta hodila v slovensko šolo in sta že začela ljubiti svojo domovino in slovenski jezik. Po smrti očetovi pa se je uboga udova zatekla na magistrat s prošnjo, naj bi jej sinčka uzeli v laško sirotišče, ker da ne more sebe in otrok preživljati. Odgovorilo se jej je, da sprejmejo fanta v sirotišče, toda le s tem pogojem, če tudi hčerko preloži iz slovenske šole v laško. To se je radi uboštva tudi moralo zgoditi, čeprav je hčerka milo jokala. Ero slučaj! Takih slučajev je mnogo. Rojaki, pomagajte „Slovenskemu sirotišču“. Na noga! Delavec.

Shod „Slov. katol. delavskega društva“ bo jutri dne 6. t. m. ob 3. in pol pop. v prostorih gostilne Josipa Gorjanca na Kornju. Vabimo na obilno udeležbo.

V „Soči“ piše nekdo: Gregorčič ne odgovarja na nobeno pismo, če se kak volilec nanj obrne. Vrže proč, pa je rešeno. Niti ne odgovarja, kaj da bi še kaj storil. —

Dotičnega lažnjivega človeka pozivamo, naj ponovi svojo trditve in naj se pod njo tudi podpiše, da ga potem ja v no imenujemo lažnika.

Občina Štanjel je pristopila k „Slov. sirotišču“ kot ustanovnica z zneskom 200 K.

V Šempolaju na Krasu so imeli socialni demokratje dne 22. pret. m. shod, na katerem je bilo precej kmetov. Na shodu so hudo napadali liberalne agrarce, ki so jim za časa volitev obljubljali med in mleko. Sedaj pa se liberalna stranka ne zmeni za Kraševce. Le obljube so ostale od liberalnih shodov. — Sodrugi spoznavajo, da so jih liberalci nabrisali za časa volitev. Pa saj jih bodo še. Stavimo, da bi sodrugi, ako bi se vršile v tem mesecu kake ožje volitve, spet volili liberalce. Poznamo dobro sodruge.

Sv. misijon in sicer v slovenskem jeziku se bode vršil v Gorici v cerkvi sv. Ignacija od dne 8. do 15. decembra t. m.

Orožništva smo videli v sredo mnogo v Gorici. Zakaj? Nekateri so bili mnenja, da so bili poklicani v Gorico zato, da bi pomagali krotiti Slovence, da bi ne preveč izražali svoja patrijotična čutila. Drugi so bili pa mnenja, da so se na glav. bali, da bi bili goriški irredentovci preveč nepatrijotični. Ne vemo, kaj je resnice na tem, a dejstvo je, da orožniki so bili za vsak slučaj pripravljeni.

Tatovi v pevski cerkvi. — V sredo zjutraj so ulomili drzui tatovi v pevsko cerkev ter pobrali s kipa M. B. vse dragocenosti, ki so se na njem nahajale. Orožniki so se koj podali na delo

ter enega vlomilca tudi zasledili. Vlomilec je domačin, mladenič, katerega pravijo v Pevmi „Šariš“. Pravijo da je moralo biti več vlomilcev. Brezbožni vlomilci so odprli tudi tobernakelj ter po altarju vrgli sv. hostijo. Upati je, da se pride tudi drugim vlomilcem na sled.

Požar. — Sinoči okole 10. ure je pričelo v Dol. Vrtojbi goret. Do tal je pogorel senik g. Jos. Uršič, ki se v tem času ni nahajal doma. Na seniku je bilo seno in stelja, spodaj pa hlev, v katerem se je nahajala živina. Senik se nahaja k sreči na samem. Ljudstvo, ki je priteklo po zvonjenju na lice požara, ni moglo drugega pomagati, kot paziti, da se ni ogenj razširil na bližnja poslopja. Živino so rešili. Škoda je precej velika.

Kinematograf v „Centralu“, o katerem smo uže večkrat poročali, je spet menjal program. Občinstvo z zanimanjem obiskuje predstave, ki so vredne si jih ogledati. Za mali denar se človek razvedri pri kinematografski predstavi. Slike so nekatere poučne pa tudi zabavne. Kdor enkrat obiše predstavo, si želi spet posetiti kinematograf.

Veliko ženitovanje so imeli v Lipi-Temnici na Krasu dne 25. nov. Poročil se je g. Vinko Trampuš z g.čno Viktorijo Štepančič. Pri obilno obloženi mizi in obenem tudi še obilnejše zasedeni so se veselili svatje spomnili tudi naših dobrodelnih in občekoristnih zavodov v Gorici ter nabrali za te precejšnjo svoto. Bog živi novoporočence in rodoljubne svate, da so se ob tako veseli priliki spomnili naših zavodov!

Izpred porotnega sodišča. — Minulo soboto je prišel na vrsto pred porotno sodišče ogerski cigan Rostas Lajš. Obtožen je bil umora in težke telesne poškodbe, katero je izvršil na nekem drugem ciganu. Poročani smo svoj čas, da so se cigani med seboj doobra naklestili to poletje. Kri je tekla. Noži so igrali pri tem pretepu nemajhno ulogo. Ni čuda, da je bilo več ranjenih. Najhujše se je obnašal Rostas Lajš, ki je kar zbadal kamor je prišlo. — Sodišče ga je spoznalo krivim in po še precej dolgi razpravi ga obsodilo na 5-mesečno ječo.

Znana je našim čitateljem afera Jožefa Barce iz Dornberga. Opisali smo jo svoj čas v našem listu. Jožef Barce je namreč dvignil denar, nad 600 K, pri laški banki v Gorici „Cooperativi“, pod imenom Franc Barce. Prišli so tej slepariji na sled in Barce je bil aretiran. Te dni bi se moral zagovarjati pred porotniki. Razprava se je pa preložila, da se sodišče bolje prepriča o njegovem duševnem stanju.

Občinski tajnik v Gradežu Bergamasco je bil tožen uradnega poneverjenja, in sicer je poneveril 600 K. Ta denar bi moral izročiti červinjanski davkarji. Bergamasco je uže poprej gradeškemu županu priznal poneverjenje. Primanjkujoči denar pa je plačal stric njegov. Porotniki so ga vsled tega oprostili.

Kinematograf v dvorani „CENTRAL“

Veliki električni

BIOSKOP

Internacionalno gledališče, živečih, govorečih, pojočih in igrajočih podob. Umetniško in tehnično vodstvo: Arhitekt A. Tscherna.

Novi senzacijski program.

— Od 6. do 9. decembra —
Cesarske vaje 1908 na Ogorskem (velikanske naravne slike v 40 oddelkih); Čarovna glava (humoristične slike); Ples s pajčolanom (kolorirane serije slik); Pomlad je tu (komične slike za smeh); Iz ljubezni do hčere (veliki dramatični igrokaz iz življenja v 20 oddelkih); Kaj povejo čevlji (komična zgodba v več oddelkih); Ljubavno pismo (zabavne serije slik).

Predstave ob delavnih 3 velike predstave ob 5, 1/2, 7, in 8. uri zvečer. Ob nedeljah in praznikih prva predstava ob 10^{1/2} in popoldne ob 2, 3, 4, 5, 6, 7 in 8 zvečer.

priobčiti zaradi pretesno nam odmerjenega prostora v listu, in pa tudi zaradi tega, ker so si bile slavnosti skoraj povsod enake.

Po ostalih mestih monarhije se je najslavesnejše praznoval cesarjev jubilej. Posebno se je seveda odlikoval Dunaj. Take razsvetljave, kot je na Dunaju bila v terek zvečer, se ni še videlo. Dunaj je žarel v ognju. Gaječa po ulicah je bila velikanska. Tudi več nesreč se je pripetilo ob tej priliki. V gnječi se je ponearedilo na stotine oseb. Tri osebe so bile mrtve, med njimi deželni poslanec Hözl. Tudi v Trstu se je ta dan praznoval lepše kot je bilo pričakovati. Enako je bilo v Ljubljani, v Celju, v Gradcu in drugih avstrijskih mestih. Povsod so bile trgovine zaprte in delo je počivalo.

Razpor med dr. Tumo in Andr. Gabrščekom.

(Dalje.)

Ker dr. T. so splavale po vodi te lepe sanje, je bil silno hud. Goriški napredni rodoljubi so slišali mnogo ljubeznivosti iz njegovih ust. — Ali potolažil se je in pripravljaj se je na boj za deželni zbor. — Volitev v državni zbor on ni vodil. Prav med prvotnimi volitvami se je pripravljaj na — odvetniški izpit; v hotelu Europa je stanoval. Čudili smo se, kako da je bil tako miren pri pustih paragrafi. Vkljub temu je on dobil večino slovenskih glasov, naprednjak g. Oskar Gabršček je bil pa izvoljen. Volitve v deželni zbor pa je vodil — dr. Tuma, toda klerikalci so dobili večino. Dr. Tuma je še ostal pri stranki, ker je bilo še mogoče, da bo izvoljen v — deželni odbor.

Pehal se je za — kompromis, s klerikalci in Lahji, ali — odločili so ga eni in drugi, s samim poslanstvom brez odbornišva pa dr. T. ni bil zadovoljen — in kmalu je vrgel puško v koruzo ter postal edino le — advokat. Nimbus, ki so mu ga dali naprednjaki, je polnil njegovo pisarno, imel je po dva in tri koncipijente — in v malo letih je postal bogat. Daleč okoli ni nobenega advokata, ki bi bil obogatel v tako kratkem času.

Par let je ostal tih. Ko si je nabral tisočakov — se mu je zopet zahotelo po politični karieri. Začel je spletkariti na vse strani, da bi dobil vajeti zopet v roke. Ponujal se je klerikalcem za mešetarja, da naredi „nov mir“ v Gorici in deželi; ponujal se je naprednjakom, da bi ga zopet dvignili na krmilo. Ponujal se je — socialistom ter letal za njimi tudi sem v Trst, ter jim tu razkladal svoje moderno-socialistične nauke. Vkljub temu je šel v Solkan na shod socialnih demokratov ter ga — razbil. Ko so pričeli izhajati „Naši zapiski“, je bil takoj zraven s peresom in denarjem. Ko je imela jugoslovanska socialna demokracija v Ljubljani svoj reorganizacijski shod, je bil tudi dr. Tuma proglašen kot sodrug-referent, ali je bil zadržan in je poslal le — brzojavni pozdrav. — Kmalu pa je postal narodni radikalec in se je obesil na „Omladino“. Hodil je za dijaki v Trst, Celje itd. ter jim razkladal svoje radikalne načrte. Snoval je nov dnevnik v Ljubljani. — Ko je pričel izhajati v Kamniku „Naš List“, je bil dr. Tuma prvi poleg. Tu je rešil tudi veliko jugoslovansko vprašanje in izdal brošuro, ki je zbudila mnogo zanimanja. — Kaj torej še ni bil dr. Tuma?!

Ko so se bližale nove volitve, je dr. T. čakal, da ga narodno-napredna stranka zopet pokliče, naj za božjo voljo pride rešit, kar se še rešiti da, ker on je edini rešenik. — Ali stranka tega ni storila, ker vsakdo narodnih prvakov in sodelavcev je bil zadovoljen, da ga nimajo v svoji sredi. Naj se oglasi, kdor ni bil nešteto krat krvavo žaljen, zasmehovan, ozmerjan — po Tumovo. Ponočil se je tretjič prvi tržaški prizor; vsakdo je bil vesel, da je dr. Tuma odstranjen.

Dr. T. je začel pridigati, da narodno napredne stranke — ni več. Seveda: za njega je ni bilo več! Ko so se pojavili — agrarci, je šel seveda tudi dr. T. zraven, da bi videl, ali ni morda tu zanj kaj pšenice. Tisto zborovanje ga je varalo, ker videl je, da nova struja je brez programa, brez sredstev, brez delavcev, zato se je zgovoril, in vlekkel agrarstvo bolj na opolzko pot socialnih demokratov. — Čez kratko pa je dr. Tuma začutil, da more agrarna oblika protiklerikalne struje biti vendarle koristna tudi kaki osebi, ki ji je na čelu — in čuje! — „začel se je vsiljevati v vodstvo agrarne stranke“. Toda — odslonili so ga! To je bilo letos i. 1908!

Klerikalci so bili poraženi brez dr. Tume — in on se je ob tem velikanskem uspehu večletnega dela, ker njega ni bilo poleg, skoro potopil v jezi in žolču! Ker je požgal za seboj vse mostove, je pristopil oficijalno k „mokratom“ — in zdaj rogovili po goriški okolici proti liberalcem, naprednjakom in proti naši vrli N. D. O. Dane! slavi v Gorici „1. majnik“ na čelu socialistov, kjer je imel na Telovadnem trgu govor — „il compagno dr. Tuma!“

To je kratek politični življenjepis tega žalostnega kameleona! Socialistom ga ne zavidamo! Dr. Tuma kot socialist je pač skrajno smešna figura! Saj ga ni na celem goriškem človeka, ki bi imel več sposobnosti za pristnega buržoa in aristokrata. Saj mu je bila celo „Goriška Čitalnica“, kjer je pristop precej omejen, premalo fina, premalo izborna, da je snoval v Gorici „Kazino“ samo za inteligenco I. vrste. — Tak — socialist je dr. Tuma! Dober tek stranki, ki prebavi to kislo jabolko!

(Dalje pride.)

„Napredek“ ali tak!

„Srce mi je vsklikalo veselja, ko sem gledal v nedeljo in pondeljek to pestro množico v našem „Trgovskem domu“ v Gorici“, tako piše v „Efinosti“ nekdo od tukaj o minulih dveh predstavah družbe deželne gledališča iz Ljubljane. V veliki udeležbi našega občinstva vidi g. dopisnik napredek slovenske gledališke umetnosti v našem mestu. Tudi pisalec teh vrstic je poslušal te predstavi, a reči mora, da jih ni bil vesel kot njegov g. tovariš v „Efinosti“, in sicer zato ne, ker se mu je zdelo, da je prišel z vsem tem goriškim poslalskim v Ljubljano poslušat slovenske gledališčne igrance. Napredek naše gledališčne umetnosti! — v čem pa? Ali morda v lepši dvorani „Trg. doma“ kakor smo jo imeli prej v Čitalnici? Da, da v lepši dvorani, mnogo lepši, ali tudi tako dragi, da utegne nje draga lepota kdaj v zelodcu gospodarskega žitja goriških Slovencev povzročati bolečine, ki bodo svarile: Ne požiraj, česar ne moreš prebaviti! — Ta možnost greni vselej pisatelja teh vrstic pogled na to lepo dvorano. — Pa pustimo to! — Lepa dvorana še ne tvori torej napredka gledališčne umetnosti. Kaj je bilo pa razen dvorane pri teh predstavah našega goriškega? Nič! Ali je ta „nič“ napredek, katerega se je možno veseliti? Ali ni bilo mnogo bolj razveseljivo stanje naše gledališčne umetnosti v preteklih časih v Čitalnici? G. dopisnik „Efinosti“ je imenuje „primitivno“. Da, primitivno z ozirom na prostore, na oder; ali, kar se tiče igranja nekaterih članov igralnega osebja vsa čast kot diletantom, naj imenujemo le gospoda Kl. in S.I. — Gosp. dopisnik naj le primerja igre v Čitalnici, v katerih sta nastopala ta dva gospoda, z dosedanji igranimi domačih diletantov društva „Prosvete“ v „Trg. domu“! Ali ne ve več, da so diletanti „Prosvete“ tudi tako igrali, da so poslušalci bežali iz dvorane? Najboljši dokaz za to je dejstvo, da so ti diletanti popolnoma izginili s pozorišča in da smo goriški Slovenci srečno prijadrali tako daleč, da imamo dve lepi dvorani z lepima odroma (v „Trg. domu“ in v „Centralu“), ali igralcev — nič. To

je napredek, da se Bog usmilil, g. dopisnik. Če ne pridejo igralci od zunaj, se producirajo na naših odrih — miši in podgane. Ali je to častno za nas Goričane, da imamo gledališčne predstave, kadar nam milostno dovolje negoriški igralci? S temi se ponašati, diši po sračjem šopirjenju s pavovim perjem. Tega se menda ne zaveda za našo gledališko umetnost toli zavzeti g. dopisnik „Elinostin“, ker bi mu sicer ne bilo moglo srce vsklikati veselja. In če mu ta argumentacija ne ugaja, naj si odgovori na vprašanje: Zakaj pa tržaški Slovenci pridno gojijo naraščaj domačih igralcev ter se ne zadovoljujejo z odvisnostjo od ljubljanskih igralcev? Ni treba se ozreti tako daleč v preteklost, da zazremo dobo, ko ni bilo še v Trstu ni duha, ni sluha o gledaliških predstavah, dočim smo imeli na odru naše Čitalnice krasne diletantske nastope. In zdaj? Kako visoko se je povzpela gledališka umetnost v Trstu, in naša je padla v prazen — nič! In ta prazen nič je v očeh g. dopisnika „Efinosti“ — napredek! Zares žalosten napredek!

Kdo je ta „napredek“ zakrivil, morda kaj prihodnjaki.

Politični pregled.

Državni zbor.

Poslanska zbornica je imela v četrtek zopet sejo. Galerije so bile vse polne, posebno ker so pričakovali, da bodo ta seja zaradi dogodkov v Pragi jako burna. In res so hoteli radikalni Čehi pričeti z obstrucijo. Poslanec Choc je namreč zahteval, naj se došle vloge doslovno prečitajo. Predsednik je vprašal Choca, hoče li pred gladojučim ljudstvom vzeti naše odgovornost, da se vprašanje o socialnem zavarovanju затegne. Ker je Choc vstrajal pri svoji zahtevi, je predsednik odredil, da se vloge prečitajo koncem seje, kar je zbornica burno odobraval. Češki radikalci so pa vpili in razsajali.

Nato je govoril socijalec dr. Adler, ki je rekel, da si ne pusti vzeti v tem parlamentu pravice govora. V tem trenutku zaslepljenja in slabosti vlade je treba odločno protestirati proti temu, da se hoče velika narodna vprašanja rešiti z rabljam in spletkariti proti parlamentu. Pred vsem je treba protestirati proti odredbam, izdanim v Pragi. (Zavahna pohvala). Nagli sod je popolni polom stare avstrijske vladne metode, dokaz za popolno nesposobnost vladanja strank, ki so zdaj na krmilu. (Pohvala). — Rekel je dalje, da obsojajo socialni demokrati izgrede v Pragi, ali tudi na nemškem Češkem. S krivico se ne dela politike. Protestiral je proti morebitnemu razpustu sedanjega državnega zbora. Nadalje je rekel, da bodo soc. dem. glasovali le za nujnost prvega čitanja proračunskega provizorija, da se izvede normalna rešitev proračuna. Glede aneksije je rekel, da ni dvomiti, da je prinesla Avstriji silno veliko nevarnost, ker stoji pred vojno. Zavzemal se je tudi za ustanovitev ital. vseučilišča v Trstu. Obsojal je v imenu svojih somišljenikov izgrede tu in tam ter tlačenje manjšin. Za poslanecem dr. Adler-jem je govoril poslanec Udržal o praških demonstracijah, neumestne nemške obstrukcije v češkem deželnem zboru in je ob neprestanih hrupnih protestnih klicih levice očital Nemcem, da hočejo za vsako ceno ohraniti prevladje. Protestiral je proti proglasu prekega sode v Pragi. Slovenski poslanec Fon je prečital v imenu „Narodne zveze“ v „Narodni zvezi“ sprejeto resolucijo o vseučiliškem vprašanju ter je na to govoril o potrebah svojega volilnega okraja in Primorske. Govornik je namreč obširno navajal razne pritožbe proti ponemčevanju v obmejnih pokrajinah. Govoril je še vsenemec posl. Jäger, ki je rekel, da je bil preki sod prekasno razglašen.

Potem so bile doslovno prečitane vloge. Med temi nujni predlog posl. Baxe, da se odpravi preki sod v Pragi.

Poslanec Hribar je vložil interpelacijo glede kazenskih razprav povodom ljubljanskih dogodkov.

Po dovršenem čitanju se je dr. Ryčar pritožil, da niso policijski organi pustili v parlament k njemu in posl. Korošcu deputacijo slovenskih dijakov. — Predsednik je izjavil, da bo dal stvar strogo preiskati. — Nato je bila seja zaključena.

Včeraj se je nadaljevala v poslanski zbornici razprava o nujnem predlogu glede proračunskega provizorija. Danes ima zbornica zopet sejo. Prihodnja seja pa boče v sredo.

Jugoslovanski poslanci proti italijanskemu vseučilišču v Trstu.

Narodna zveza jugoslovanskih poslancev je imela sejo, na kateri je bila sprejeta sledeča resolucija: Narodna zveza jugoslovanskih poslancev je mnenja, da se mora načelno ugoditi vsem intelektualnim potrebam vsake narodnosti. Zato se jugoslovanski poslanci ne protivijo tudi ustanovitvi italijanskega vseučilišča. Menijo pa, da se mora z ustanovitvijo italijanskega vseučilišča v Avstriji istočasno in vsporedno ugoditi tudi potrebam Jugoslovancev z ustanovitvijo vseučilišča v Ljubljani in s priznavanjem diplomov in akademičnih stopinj, pridobljenih na vseučilišču v Zagrebu. „Narodna zveza“ odločno protestira proti ustanovitvi ital. vseučilišča v Trstu in se bo proti taki ustanovitvi bojevala z vsemi sredstvi, ki so jej na razpolago.

Shod slovenskih vseučiliščnikov na Dunaju.

V četrtek popoldne je imelo na Dunaju v neki gostilni v Anerspergovi ulici okrog 200 večinoma slovenskih dijakov shod. Po shodu so šli dijaki pred parlament demonstrirat za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Redarji jim niso pustili prestopiti parlamentarne rampe in so razgnali dijake, ki so potem odkorakali v Bančno ulico, kjer jih je straža tudi potisnila nazaj. Na vseučiliščni ulici je redarstvo demonstrante razgonalo. Aretiranih je bilo 12 dijakov. Veči del aretirancev ovadijo deželnemu sodišču radi pregreška rabuke, druge bo kaznovala policija.

Pridržanje nadomestnih rezervistov.

„Zeit“ poroča, da je pridržanje nadomestnih rezervistov letošnjega nabornega letnika sklenjena stvar. Vslad pritiska političnih razmer da vojna uprava namerava pridržati to možno ne-le pri 15. zboru, marveč pri vseh vojaških krdelih. Pač pa ostanejo oziroma dobe dopust vsi oni, ki so iz kateregakoli oprostilnega vzroka prišli v nadomestno rezervo, še nadalje. Po tej odredbi bo puščenih na dopust okolo 20.000 mož nadomestne rezerve, katere je glasom vojnega proračuna okroglo 60.000 mož.

Nagla sodba v Pragi.

Na dan cesarjevega jubileja ob 4. uri pop. so proglasili v Pragi, Karolinovu, Smichovu, Kraljevih vinohradih, Naslah, Kršovicu in v Žizkoviču preki sod in z Dunaja so odposlali tja tudi že krvnika.

Celih 6 tednov so objestni nemški burši — brez dvoma hujskani v to od brezvestnih nemških politikov — se svojimi komedijaškimi bumli na najodličnejši ulici praški izzivali občinstvo in je žalili. Praško občinstvo je ohranjevalo občudovanja vredno potrpežljivost in hladnokrvnost.

Ali slednjič ni bilo drugače možno, nego da je prekipelo, ker češka ogromna večina meščanstva ni mogla več mirno prenašati teh nesramnih izzivanj. In kakor da ni bilo dovolj tega, je prišlo iz Dunaja, Gradca in rajha še 300 nemških buršev, da podkrepijo nemške izzivalce.

V ponedeljek proti večernim uram je doseglo razburjenje med meščanstvom svoj višek. Ob teh urah so bile tudi ulice s pomočjo dragoncev izpraznjene in ob tem je padel tudi prvi strel iz policijskega revolverja. Občinstvo se je umaknilo v divjem begu, pri čemer je bilo mnogo ranjenih.

Objava.

Varuštvo podpisanega zavoda je sklenilo znižati merilo na eskomti zastavnih pisem, katero je tačas znašalo po 94%, za posojila pod zneskom 20.000 K in po 93%, za posojila nad 20.000 K, na 91%, za vsa posojila brez razlike.

K tej naredbi je varuštvo dalo povod trajno nazadovanje zaznamovanja rentnih papirjev.

V Gorici 5. decembra 1908.

Ravnateljstvo

deželnega hipotečnega kreditnega zavoda pokrežene Grofovine Goriške-Gradišanske.

ZNIŽANE CENE!!

VSAKDO

ki pride na trg sv. Andreja v Gorico nakupovat si razne potrebščine za zimo naj si v lastno korist ogleda poprej blago v solidni domači trgovini

I. ZORNIK v Gosposki ulici št. 11.

Tu dobi posebno veliko zalogo zimskih pletenin Jaegersraja, rokavic, nogavic, goltnic, volnenih rut, volnenih in svilenih šerp, kožuhovnih boa, gorskih podoblek vsake velikosti, volno i. t. d.

Najlepša zaloga bordur za obleke, svile, zamete pliša, in vsih potrebščin za šivilje; Pasove, moderce, dežnike, predpasnike, galoše i. t. d. — Vence cvetlice in pajedane za neveste. Usnjate torbice, toaletna mila, dišave, glavnikke itd. — Gorke Himalaya čevlje vsake velikosti, posebno priporočljive proti trganju v nogah.

Ta teden znatno znižane cene.

ZNIŽANE CENE!!

Neverjetno nizka cena!

500 kom. za samih gl. 185

1 krasna garant. dobrodoča ura s 36 urnim tekom in pozlačeno verižico; 1 kravatna igla z briljanti Simili; 1 v oguju pozlačen prstan z imitiranim kamnom za gospoda ali dame; 1 krasna garnitura obstoječa iz zapestnih, ovrtnih in narsnih gumbov iz gar. 3% zlata Double; 6 prstnih platnenih žepnih robcev; 1 eleg. žepna pisalna priprava iz niklja; 1 toaletni etu z ogledalom in finim glavnikom; 1 toaletno dobro dišeče milo; 1 fino vezan notic; 12 umetnih razglednic slavnihi mož zadnjega stoletja; 72 angleških peres in še 395 raznih domačih koristnih predmetov. Vse skupaj z uro, katera je sama toliko vredna stane samo gl. 185. Pošilja po povzetju ali predplačilu eksportna hiša

H. Spingarn Krakovo št. 206

Pri naročbi dveh zavojev, darujem en krasen žepni nožič z dvema rezali. Pri naročbi več kot dveh zavojev, darujem vsakemu zavoju tak nožič. — Za kar ne ugaja se denar vrne takoj.

Najlepše božično darilo.

Pred 20, sedaj 7 K.

Poskusite in prepričajte se, da so le samo

Phönix srebrne remontoir ure najlepše in najceneje. Te ure so z 3 lepo graviranimi pokrovi, imajo 22 rubinov in so ankerce, dobro idočje in se garantirajo za dobo 3 let.

Se pošiljajo proti poštenu povzetju za 7 K.

Uhrenfabrik

Leopold Schaechter Wien XVI₂

Lerchenfeldergürtel 5/6.

Cerkvena mizarska dela

V rimskem in gotičkem slogu izdeluje

A. Černigoj-Gorica.

Stavbena tvrdka

Znidarčič & Stepančič

Gorica

Tržaška ulica številka 29.

se priporoča sl. občinstvu in drugim korporacijam za izdelovanje vsakovrstnih stavbenih del.

Prevzema nadzorstvo in izdelovanje načrtov ter statičnih računov.

Za obila naročila se toplotno priporočata

Znidarčič & Stepančič.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Svoji k svojim!

Staroznana narodna tvrdka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26

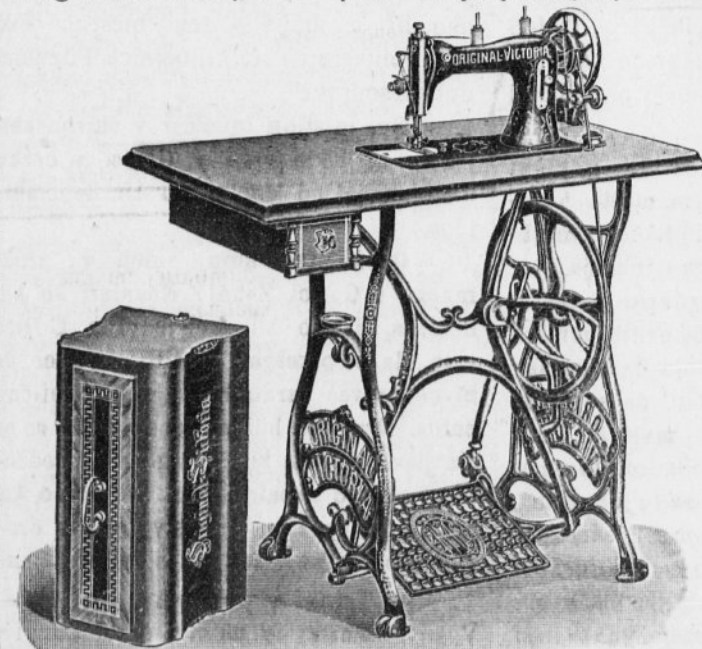
postreže poštno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylenjskim pivom „prazdroj“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčkah in steklenicah; z domačim pristnim tropinovcem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 lit. naprej franco goriška postaja.

Cene zmerne.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Leda-Stearin sveče

odgovarjajo največjim zahtevam.

One dajejo lepo svetlo luč. Ne zarjave in se tudi ne cede. Stenji ne tlije več, ko se jih ugasne. Izdelovanje teh sveč se vrši pod vednim nadzorstvom jednega kemika

Georg Schicht A.-G.

Aussig a/d Elbe.

Rihard in Felix Majer

Dunaj II. F. aiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in prodajajo seno, slamo, rezanico in krompir vsake vrste pod najugodnejšimi pogoji.

Velepodjetje prve vrste v lastnem obratu z lastno parno silo.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mlijsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Naznanilo.

„Centralna posojilnica registrovana zadruga z omejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obrestovala pričenshi s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po 4 1/2% (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

- a) na vknjižbo po 5 1/4% (pet in en četrt od sto);
- b) „menico oziroma poroštvo po 6% (šest od sto.)

Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo nespremenjena tako, da se plačuje od vsacih 100 kron 2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

ODBOR.